

एकाचाचो तों आली. तीं येणार हें माहित होवें. तरीही केव्हां नेताल, कधी आहेत याची उत्सुकता आम्हां सर्वांच्या मनांत दाटली होती. त्या दिवशीं संध्याकाळीं मो घरांत बघेप करताच सगळ्यांनीं-भावंदांनीं ब आईनें ही वार्ता माझ्या कानावर घातली. म्हणाले-

‘रॉड्रीक्स मंडळी आलीत पलीकडे.’

‘अस?’

‘होय आज दुपारीं आली. काहीं फार माणसं नाहीत. चार मोठी आणि एक ल्हान मुलगी.’

अशा रीतीनें रॉड्रीक्स कुटुंबाचा आमच्या शेजारीं प्रवेश झाला. तिचें खोबळे कुटूंब जाऊन एक महिना होत झाला होता. आणि त्यानंतर आज त्या घरांत रॉड्रीक्स कुटूंब आलें होतें. तें येणार असल्याचें घरमालक श्री. मुजावर बांनीच मला सांगितलें होतें. ते म्हणाले, “तुम्हांला या वेळीं थोडा वेगळाप बेजारी देतांय.”

स्पष्टतेला दुसऱ्या क्रमांकाचा लेख

लेखक : धों. ग. चिले

बनव काडलास त्याच्याबद्दल तरी एखादा विचार केला होताच का ?”

मग आई गप बसली. म्हणजे नापसंती! विद्या कोट्या जावडत माहीत.

दुसऱ्या दिवशीं सकाळीं कसल्यातरी आवाजाचें मी पाया झाळों. पहातों तो काय शेजारच्या घरांत सर्वेजण मिळून एका घुरांत प्रांबंदा करीत होते. निघेप म्हणजे भराठीत.

“हे आमच्या बापा! जाम्ही वणळी पुती केंकरें. आम्ही सगळे एक जाहों” अशा काहींशा अर्थाची ती प्रांथना होवी. सकाळच्या प्रहरी हें सूर

काहीं दिवसांतच आमच्या आईच्या मनांतली अंधकवी झाका देखील उठल्या कुठं विरून गेली. ती सारखी त्यांच्या बाळकाला- ल्हान मुलीला आमच्या घरांत जणून खेळू लागला. सगळेजण त्यांत रचून जाऊ लागली.

नाताळाच्या सणाला त्यांनीं आपल्याकडे केलेले पदाचें आम्हांस मोठ्या प्रेमानें आपण दिलें. इतकेंच नाही, तर त्या दिवशीं आम्हां सर्वांना त्यांनीं आपल्याबरोबर चंचमचें नेलें... प्रांबं- नोत्सव पाहाण्यासाठीं बाजूस उभें राहून आम्ही सर्वांनीं ती तन्मयतेनें पाहिली. त्या सर्वांनीं एक सुरांत म्हटलेली प्रांथना ऐकली. तिच्यांत एक गूढ लय होती तादात्म्यता होती. त्या सुरांत स्वतःचें अंतःकरण आणि त्याबरोबरच अस्तित्व आतून हीं माणसं त्या भंगूर कणापुरती का होईना मुक्त होनाहेत अवं मला तीं तरेनें वाटलें. निःसंख, अस्मित राहूनही कुठंतरी अंतःसूर त्यांत नकळत गोंवला गला.

नंतर दिवाळी आली. आमची

माझा शेजारी: एक खिरश्चन शेजार

“म्हणजे ?”

“अहो, खिरश्चन कुटूंब आहे !” ते हंसत म्हणाले आणि निघून गेले.

खिरश्चन ! मुजावरांच्या सहिष्णुतेचें जला कोतक वाटले आणि थोडी गंमतही. खोबळेसारख्या पक्क्या हिंदुत्वनिष्ठ कुटुंबाला ज्या घरांत राहू दिले त्याच घरांत आतां हा माणूस एक खिरश्चन कुटूंब आपण उवतोय. जिचें सोबळीं- खोबळी, जप-जाप्य, पुजाअर्चा व मंत्र- घोष चालले तिचें आतां यांतलें काहीं दिसणार नाही. नसती एक प्रांथना ! पण कधी असेल ?

गंला महिनाभर सुनें सुनें वाटणें घर कसे भरल्यासारखें वाटत होतें. बाणसांचा वावर जाणवू लागला होता. पलीकडचें बोलणें सदिग्धपणें एकू येव होतें. बहुतेक सगळेजण मिळून त्या ल्हान मुलीची समजूत घालीत असावेत.

त्या दिवशीं जेवतांना आणि नंतरही आम्ही त्या कुटुंबावरच बोलत राहिलों. ती कधी असतील, आमच्याशी कधी वागतील याबद्दल सर्वांच्याच मनांत कुपुहळ होतें. वडील आणि मी असल्या मोटोकडे खिळा इ.पणें पहाण्यास विकलीं होतो. पण आई फारच साधक होती. शेवटीं वडील तिला विनोदानें म्हणाले-

“किती विचार करतेस! तुला का त्यांच्याशीं जन्म काढावचा? ज्यांच्याशीं

ऐकून मनाला कस प्रसन्न वाटलें. अगदीं पहिल्या दिवशीच मासं मत या शेजाऱ्याविषयीं अनुकूल झालें.

आणि हें अखेरपर्यंत कायम टिकलें. उणीपुरी दोन वर्षे रॉड्रीक्स कुटूंब

आमच्या शेजारी हें. पण आम्हांला कधीही अविनयतेची, वेगळेपणाची जावना शिबळी नाही. आमच्यांतलें स्नेहानें नातं पहिल्या दिवसापासूनच शुध्द झालें आणि दिवसेंदिवस तें वाड- बच गेलें.

दिवाळी ! आमच्या शेजाऱ्यांचीही दिवळी असली पाहिजे, निदान आमच्या दिवाळींत ते असले पाहिजेत असें सर्वांचा तीव्रतेनें वाटलें, मग त्यांनींही आकाशदिवे टांगले. अभ्यंगस्तान

(आमच्या भायेंत) केलें. नंतर आम्ही आमच्याकडे फराळ केला... एकत्र बसून. मनोविनोदांत, मजेंत !

एक ना दोन कितीतरी प्रसंग ! अगणित स्नेहसंबंध त्यांच्या आमच्यांत निर्माण झाले.

तो नाताळ आणि ती दिवाळी अपूर्व होती. पुन्हां असा नाताळ, अशी दिवाळी नव्हे अशीं माणसं, असा शेजार मिळेल का ? मग ती घमानें कुमीही अखीत. फक्त माणसं हवीत !

मग कदाचित् त्या आमच्या शिष्य शेजाऱ्यांना निरोप देतांना रेल्वे स्टेशन- वर आम्हां सर्वांच्या डोळ्यांत उभे राहिलेले अर्थ पुन्हां आनंदाधुं होऊन येतील. कुणी सांगाव ?

पण आम्हांला त्यांची तहान आहे हें निश्चित !

ग वार

आपल्या महाराष्ट्रांत भाजीपाल्यापैकी गवार ही एक महत्त्वाची भाजी आपण मानतो. आपण नंहुमी तिचा आहारांत उपयोग करतो.

गवार जूनच्या पहिल्या किंवा दुसऱ्या आठवड्यांत लावल्यास चांगले पीक येतें. तसेच गवार उन्हाळी पीक म्हणून देखील घेतां येतें. गवारची लागवड फेब्रुवारीच्या पहिल्या आठवड्यांत केली पाहिजे. गवारीला थंडी जास्त पडल्यास सडून होत नाही म्हणून पावसाळी व उन्हाळी हंगामांतच तिची लागवड करणें इष्ट असते.

वर १०० चौरस फुटांस, ४ ग्रॅम बी लागतें. लावतांना दोन धियांतील अंतर २ फूट बाय १ फूट ठेवावें अशा लांबलेण्यां १०० चौरस फूट जमिनींत १५ किंजी गवारीचें उत्पादन होतें. गवारीसाठीं वाटाण्या सारखीच जमीन करणें. सर्व प्रकारच्या भाजीपाला लावतांना बहुतेक सारखीच जमिनीची मेहनत करावी लागते.

भाजीपाल्यावर बहुधा भुरी हा रोग पडतो. त्यापासून विकाचें संरक्षण करणें आपलें कर्तव्य आहे.

गवारीवरील भुरी

हा रोग बुरशीपासून होतो. पानाच्या वरील बाजूस पिबळे कृट्ट दिसतात आणि खालील बाजूस बुरशीची पांढरी वाड दिसते. ह्या भुरीचा प्रसार हवेच्याद्वारे होतो यावर उपाय

भाजीपाल्यावरील रोग आणि कीड :

म्हणून बोडा मिश्रण ३ : ३ : ५० फवारणें.

तेणेकरून गवारीचा भुरीपासून बचाव होतो. आपण आपल्या परिसरातील जागेंत किचन गार्डन म्हणून गवारीची लागवड करून रिकाम्या जागेचा उपयोग करून घ्या. शेतकरी सहसा मोठ्या प्रमाणांत लागवड करतो. परंतु शेतकऱ्यांची गवार आपल्या स्वयंपाक घरांत येईपर्यंत निदान एक ते दोन दिवस मध्यंतरी जातात. आल्याला ताजी गवार मिळत नाही. आपल्या परिसरांत भाजीपाला लावल्यास आपल्याला ताजी भाजी मिळते आणि आपला रिकामा वेळ चांगल्या रितीनें किचन गार्डनमध्यें काम करतांना जातो व स्यापासून आपल्याला जो आनंद होतो तो वेगळ्याच.

लेखक : जे. एच. ठोंबरे, वं

टो मॅटो

आपल्या रोजच्या आहारांत टोमॅटोचा उपयोग जातो. जीवनसत्वांनं रसमरीत टोमॅटोची भाजी फारच उपयुक्त. टोमॅटोवर खालील दोन रोग पडतात.

टोमॅटोवरील रोग

हा रोग बुरशीपासून होणारा लक्षण :-

मोठी झाडे मळूळ होतात व दम मरून जातात याचा प्रजमिनीतील बुरशीमुळे होतो.

उपाय :-

मार्चलाच सॉरीट रेड नंबर ५५८ व नंबर १०८५ ह्या जातींचे टोमॅटोची लागवड करावी कारण या जातीवर हा रोग कमी प्रमाणात पसरतो तसेच टोमॅटोच्या रोगप्रतिबंधक सुटेल्या जातीची लागवड करावी.

पानें गळणें

लक्षण :-

पानांचा आकार ल्हान होतो. फारच सुरकतून जातात व वाड

झाडांची वाड बळुटते व फळें येत नाही हा रोग धातूक लसीमुळे होतो.

उपाय :-

रोगट झाडे उगटून लवकर कोटक-नायक औषधें झाडणे फेलावणाऱ्या पांढऱ्या मळोला न करणें.

टोमॅटोचे तीन हंगामांत पीक घेते उन्हाळी हंगाम म्हणून जानेारीच्या ३ व्या आठवड्यांत लागू करावी. तसेच खरीप हंगाम म्हणून जूनच्या पहिल्या आठवड्यांत लागू करावी तसेच रब्बी हंगाम म्हणून सप्टेंबरच्या शेवटच्या आठवड्यात लागवड करावी. टोमॅटो लागवड

वर १०० चौरसफूट जागेत ३ बीं लावावें आणि रोगाची लागवड करताना दोन रोपातील अंतर २ बाय २ फूट ठेवावें. या जागेत १० किलो टोमॅटोचे पीक मिळते.

खडी व मेटल आणि बिल्डिंगच्या सर्व प्रकारच्या मटेरियलसाठी संपर्क साधा

दि नासिक स्टोन अँड मेटल सप्लायिंग कं.

कुंभकर्ण बंगला, गंगापूर रोड, नासिक-२.

महाराष्ट्राच्या अधिक धान्योत्पादन मोहीमेतील यशाचा वाटेकरी

व्होटा पंपसेट

- दर मिनिटाला ४५१ ते ३२९३ लिटर पाणी सोचतो.
- दर मिनिटाला १५००० फेरे करतो. कमी खर्च, अधिक काम.

* नासिक जिल्ह्याचे अधिकृत विक्रेते *

स्वस्तिक इंजिनियर्स, पिंपळगांव (बस.)

पाहिजे

एक अनुभववी बाईंडर आणि

अनुभववी अकॉर्डस् क्लार्क ताबडतोब भेटा अगर लिहा.

‘आपण कार्यालय, शरणपूर, नासिक-२. फोन नं. ३२३८

शुद्ध आणि निर्धोक पाण्यासाठी

तुम्हांला हवी एक नलिकाविहीर...

टयूबवेल

आणि टयूबवेल हवी असेल तर...

तुम्हांला आमची गरज आहे!

४ इंची बोर एका दिवसांत १४ रुपये फूट खोद पुरें करण्यांत येतें.

: लिहा अगर फोनवर बोला :

महाराष्ट्र प्रबोधन सेवा मंडळ

शेती सेंटर, गंगापूररोड, मराठा हायस्कूल पलीकडे

नासिक २ : दूरध्वनी : ३२७५